

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra Strandby Folk

Citation: Drachmann, Holger: "Samlede poetiske Skrifter", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 184. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann06tom-shoot-idm140199753441024/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Ak, hvor er Stranden bleven trist og graa,
 Paa Bædegæster rig, paa Helte øde —
 De Folk, jeg for mig ser, de er saa smaa,
 De store, som her var, er alle døde.

Det ijærve Spor, som Heltens Fod har sat,
 Blev visket ud — ej blot af Vestenvinden,
 Men af en Farsot, som bly-farver Kinden
 Og gør en Strandbos Liv tungt, mørkt og plat;
 En Lære prækes her, tilspidset, kras,
 Som fordrer af en Fisker Hølgens-Dyder:
 Bag Klitten ler ej fænger Ole Rass —
 Der røg kanske for stærkt fra Svovlets Gryder.

Rul frem, rens ud, Du stride Saltvands-Flod:
 Har man kun Tillid til det evigt-sunde,
 Saa ser med Taalmod man den slæmme Vunde,
 Som for en Tid kan tykne Slægtens Blod;
 Alt menneskeligt har sin Bølgegang,
 Et Slægts-Skib kan se ud total-kassabelt,
 Men værste Storm blev brudt, naar Vinden sprang
 Held os, vort Klima er et variabelt!

Her ligger jeg bag Klitten, mør af Krop,
 Men karsk af Sjæl, halvt vemodsfuld og atter
 -- Hvor er den smitsom, Havets store Latter —
 Stemt til et Hurra for hvert Bølge-Hop.
 Jeg kunde græde — ved den øde Vildhed,
 Hvor Livets Jern-Lov synes dobbelt haard,
 Og jeg maa smile, mens i Tankens Stilhed
 Scene paa Scene af mit Digt fremgaar.

Jeg ligger ensom paa den aabne Strand:
 Det mørknes — Himlen flammer — Skyen lyner,
 Jeg hører Storm-Gny, jeg ser Havfru-Syner ...
 Saa lyder det: „I Baaden, alle Mand!“
 Ja, støtte Redningsfolk, hver Mand paa Plads,
 Her slides ikke Livets Silkehynder,
 Her er det Alvor — spørg kun Ole Rass:
 Han ler, gør han ...
 Og „Strandby Folk“ begynder.